

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: LÆNKEGRISEN.

Citation: Kaalund, H. V.: "LÆNKEGRISEN.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 212. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid76549/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Det kunde Pudelen ikke taale. —
Først monne de lidt hinanden maale,
saa rendte Trofast Pudlen omkuld
og napped af den en stor Tot Uld.
Ej! raabte han, da den satte Farten:
Mig synes, Du glemte Knebelsbarten!

— — — — —
LÆNKEGRISEN.

Porthunden døde af Alderdom,
Huset var øde og Lænken tom,
Pladsen stod ledig, og Bonden tænkte:
Hvad om den Plads jeg til Grisen skjænkte!
Han saae paa Hane, han saae paa And,
men Grisen blev Hundens Eftermand.

Grisen kom nu til Hæder og Ære,
maatte Lænke om Halsen bære,
mageligt aad den og drak og sov,
gjøede ej som Hunden: Vov, vov;
sov og grynted og sov igjen —
det var en egen Lænkehund, den.

HANEKYLLINGERNE.

Første Hanekylling:
Min Kam er meget større end din.
Anden:
Men sér Du, hvor jeg kan rejse min?
Første:
Ja vist, Du maa nok med Rette prale,
Du har jo neppe et Dun til en Hale!
Anden:
Hvad, lumpne Tingest, vil Du vanære mig!
Jeg maa nok se, om jeg kan kurcere Dig.

Saa fore de løs, hop, hop, hop, hop.
Men Hønen skrukkede: Børn, hold op!
Hvis ej, jeg Jer putter i Æggeskallen.
Ja vist, galed Hønen højt paa Stalden;
Kykkeliky! gav begge de Smaa til Svar,
det skulde nu være som deres Fa'er.

KILDEN.

Du vevre, Du lille,
rislende Kilde,
Du maa ikke saa
forviltret gaa;